

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei.		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Cuvinte și sfaturi regale.

La banchetul dat Duminecă la Casionul militar din Timișoara, cu prilejul punerii pietrii fundamentale a bisericii ort. rom. din Mehala și a deschiderii expoziției zootehnice din Timișoara, *M. Sa. Regele*, răspunzând toastului primarului Dr. Lucian Georgeviciu, a rostit următorul discurs plin de învățături și îndemnuri, acoperit cu nesfârșite aplauze și ovațiuni la adresa Svreranilor.

„Credincios deviziei Casei Mele: „Nihil sine Deo” am început ziua de astăzi cu o ceremonie religioasă, punând piatra fundamentală a unui cuvios lăcaș spre slava Domnului și cu amintire pentru generațiile mai tinere, care trebuie să știe, că *fără de religie și credință viața omului e stearpă.*

Parcurgând străzile capitalei acestui district M'am încredințat, că dragostea Bănățenilor n'a slăbit, că tot aceeași, caldă credință poartă în sufletele lor, ca și atunci, când am fost pentru prima oară în Bănat.

Când Mi-s'a spus, că se va organiza aici o expoziție a produselor zootehnice ale acestui ținut bogat, am hotărât cu mare plăcere, să nu vin numai eu singur, ci să aduc și pe Regina. E pentru întâia oară, când Ea pune piciorul pe pământul Bănătului la Timișoara și sânt sigur, că, împreună cu copiii Mei, va pleca cu o amintire frumoasă și dulce.

S'a spus astăzi dimineată, că *un popor trăiește cu trecutul și prin el își jăurește viitorul.*

Și un popor, care are țărani, ca Bănățenii, muncitori și cu credință față de țară, își are asigurat viitorul.

Cu mare bucurie și mulțumire am văzut astăzi munca roditoare a tuturor și legătura

sufletească a celor ce muncesc pentru binele țării.

Cunosc îndeajuns hărnicia populației de aci, atât a celei românești, cât și a celei șvăbești, care la orice ocazie Ni-a dovedit sentimente de credință și iubire. De aceea *Eu port pentru toți depotrivă o dragoste de adevărat tată.*

Suntem aci într'un post înaintat lângă graniță și vreau să amintesc tuturor celor ce conduc destinele locale, că *numai cu blândețe și cu mult tact se poate aduce adevărata unire sufletească, pe care și unii și alții o dorim din tot sufletul.*

Atât autoritățile militare, cât și cele civile, să nu uitați, că trebuie să tratăm pe toți ca pe niște frați și să nu așteptați să vi-se întindă o mână frățească decât atunci, când o întindeți voi înși-vă, lucrând astfel cu toții spre binele țării și al tuturor populațiilor, cări trăesc la noi.

Mulțumesc în numele Meu, al Reginei și al copiilor Mei, pentru cuvintele de bine venire și pentru credința cu care Ne-ați întâmpinat aici și ridic paharul meu pentru prosperarea orașului Timișoară și a întregului Bănat românesc“.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare).

Convorbirea Domnului cu Nicodim este una din cele mai înălțătoare pagini ale evangheliei, în care — pe lângă accentuarea necesității de a se renaște spiritualicește — se atinge în treacăt ideea, că Duhul Sfânt este absolut liber în

lucrările Sale de renaștere și că prin urmare nu numai fiii lui Avram, ci întregul glob terestru este chemat prin renaștere — prin botez și vieață nouă spirituală — la zidirea anevoioasă, dar măreață a împărăției lui Dumnezeu.

Universalitatea imperiului divin sau a bisericii creștine, ca expresiunea vie și concretă a acestui imperiu, se reliefează în chipul cel mai strălucit cu putință însă în conversația încântătoare a Mântuitorului cu Samarineanca, în care ni-se intuește felul adevăratei închinări, ce datorăm Domnului, care — fiind Duh — nu este legat numai de un anumit loc, nici numai de de anumite forme externe, ci se poate adora în tot locul și'n tot timpul, dar mai ales „*întru duh si adevăr*”.

Dar acest adevăr iese la iveală în adevărata lui strălucire numai devenindu-ne cunoscut cu-prinsul acestei conversații.

După ce Mântuitorul desvoltă bogată activitate în Iudeea, se hotărăște a o părăsi și a se reîntoarce iarăși în Galileea, alegând calea cea mai scurtă, adică trecând prin Samaria. Chiar prin faptul acesta Mântuitorul spulberă ideile preconceptuate ale Evreilor, dărâmă zidurile artificiale, care împiedecă adevărata frăție în lume, demonstrând, că trebuie să avem în vedere mai mult eternul omenesc, făcând abstracție de tot ce este accidental, deosebitor în noi și'n lume, ca să putem înfăptui bunătatea și pacea a toată lumea.

Dar acum să ne transpunem prin ochii gândului la locul conversației. E sfânt și încântător locul acesta, călcat de picioarele vechilor patriarhi: Păce desăvârșită se lasă asupra lui. Iisus obosit fiind de călătorie, se așează lângă puțul lui Iacob, privirea l-se pierde în nemărginire, căci e singur, deoarece învățăceii Lui se duseră în cetate să cumpere hrană.

În fața Lui se înalță falnic muntele Garizim, în varful căruia se mai află încă altarul templului ridicat odinioară de Samarineni din ura fără de margini, ce o nutriau față de Evreii din Ierusalim. Dar iată, că o Samarineancă apare cu ulciorul pe umeri: vine să scoată apă din vestita fântână.

Mântuitorul cere să-i dea apă, — fapt, care o pune în uimire, deoarece aceste două popoare se urau de moarte, neavând nimic comun între dânsele.

Ci Mântuitorul, după cum am văzut și în conversația cu Nicodim, caută să împărtășească femeii lucruri mai înalte, spirituale, ridicându-i sufletul de-asupra certelor naționale și religioase, sterile ale acestor popoare, spre Dumnezeul tuturor. Ba, ce-i mai mult, aprinde în sufletul ei orbit de ură o rază de nădejde, care să-i învioreze inima, dându-i să înțeleagă, că Dumnezeu a învrednicit-o de un mare dar, deoarece în fața ei stă Acela, care poate să-i dea apa cea vie, apa spirituală, cea dătătoare de vieața de veci, care apă este însuși Mântuitorul nostru Dumnezeu, izvorul vieții spirituale (Jer. 2, 13; 17, 13.), Cel plin de har și de adevăr (Ioan, 6, 48—56.), Izvorul tuturor bunătăților și al perfecțiilor, Unicul capabil a alina setea spirituală prin divina Lui învățătură adusă din ceriuri, prin plenitudinea grației și a naturii Sale.

Dar femeia nu poate prinde cu ușurință adâncimea cuvintelor Domnului; mândria ei națională e atinsă; cum poate Evreul acesta să-i dea ei apă vie, neavând nici măcar ciutură, iar puțul fiind adânc? Au doară mai mare este El, decât părintele lor Iacob, care le-a dat acest puț și el însuși și-a potolit setea dintr'ânsul?

Dar Domnul nu-i spulberă curiozitatea, care de altfel este fără de nici-o importanță pentru vieața vecinică, spirituală, ci stăruie în demonstrarea naturii apei, pe care El o împărtășește tuturor acelor, cari se apropie cu credință de cereasca Lui învățătură. Căci mare este deosebirea între apa naturală, care astâmpără setea trupească numai pentru o scurtă durată și între apa Sa spirituală, care alină setea duhului pentru totdeauna.

Căci apa aceasta spirituală, învățătura Lui măreață, se preface în sufletul celui ce o gustă cu credință într'un izvor ducător, săltător din pământeașca și trecătoarea vieață în vieața spirituală, în vieața de veci. Cine crede deci în Christos, se apropie de El cu dragoste și gustă din apa Lui spirituală, din învățătura Lui ca din adevărul absolut, acela împreună s'a crucificat cu Domnul, s'a încopciat de vecinicia ființei Lui, nu mai viețuește el ca individ muritor, ci în el viețuește Izvorul vieții vecinice, adică însuși Christos (Galateni, 2, 20.)

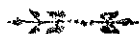
În Samarineanca sensuală și neastâmpărată se deșteaptă dorința irezistibilă de a poseda această apă — după priceperea ei — naturală,

care-i alină setea trupească pentru totdeauna, căci ea încă nu prinde sensul adevărat al cuvintelor divine, sufletul ei fiind mereu ațintit asupra lucrurilor naturale, asupra celor trecătoare.

Dar ca Domnul, apa cea spirituală, să ne mulțumească setea sufletului, trebuie să ne apropiem cu vrednicie, cu conștiința curată de El. Această cerință o cere Domnul, cercând conștiința femeii păcătoase prin trimiterea ei de a-și chema bărbatul. Femeea șireată caută însă ușă de scăpare prin răspunsul viclean, că n'are bărbat. Mântuitorul îi dă să înțeleagă, că i-a prins viclenia cugetului, aprobând răspunsul ei, că n'are bărbat, căci cinci a avut, iar cu cel de acum nu trăește legitim.

Femeea înmărmurește la auzul acestui răspuns, o neliniște mistuitoare o îndeamnă să dea altă direcție acestei conversații, devenită chinuitoare pentru ea. Incepe prin a cere deslușiri dela Domnul, — pe care îl numește profet, deoarece îi descoperise referințete ei familiare, — în privința locului, unde trebuie adorat Dumnezeu.

(Urmează.)

Inviere sufletească.

După sf. evanghelie, Domnul Christos a înviat trei morți și numai trei: pe fiica lui Iair (Matei 9, 18—26), pe fiul văduvei din Nain (Luca 7, 11—17) și pe Lazăr (Ioan 11, 1—46).

Acești trei morți, înviați de Domnul, reprezintă, după învățătura bisericii, pe cele trei categorii de păcătoși din lume.

Pe fiica lui Iair a înviat-o Domnul în casă. Corpul ei nu fusese scos afară, în public. Ea reprezintă pe păcătoșii, cari, după un timp de viață creștină cu frică de Dumnezeu și cu rușine de oameni, cad în ispita păcatului. Păcatul lor nu e încă cunoscut în afară. Il știu numai ei și Dumnezeu. Și pe când față de oameni ei se bucură de aceeași cinste și dragoste, față de Dumnezeu, aceste suflete sunt moarte.

Pe fiul văduvei din Nain l-a înviat Mântuitorul pe drum, spre mormânt. El reprezintă pe păcătoșii cunoscuți de lume, pe acei cari nu se mai sfiesc, ci săvârșesc păcatul la lumina zilei. Și dacă ei nu se înfrânează nu se opresc la vreme, ajung în a treia categorie de păcătoși, reprezentați prin al treilea mort înviat de Domnul, prin Lazăr.

Lazăr fusese înmormântat deja, când l-a înviat Mântuitorul. Murise de 4 zile. Trecuse în descompunere și miroasă urit. El reprezintă pe păcătoșii învechiți în

rele. Ei sunt acoperiți de păcate, ca un cadavru în mormânt. Ca și cadavrul lui Lazăr trecut în putrefacție, așa răspândesc acești păcătoși, până departe, duhul stricăciunii prin pildele lor rele.

Scopul urmărit de biserică prin învierea de câtră Domnul a acestor trei morți nu este atât să ne dovedească puterea lui dumnezească. Ea vrea să ne facă, să imităm și prin *inviere* pe aceia, pe cari îi imităm prin moarte. Vrea să ne îndemne să înviem și noi *sufletește* prin convertire, prin pocăință și credință adevărată, fie că suntem vinovați de păcate ascunse, pe care numai noi și Dumnezeu le știe, fie de păcate săvârșite în public, fie că greutatea lor apasă asupra noastră ca și peatra d'asupra mormântului lui Lazăr. Căci bunul Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului.

Nu trebuie însă să uităm un lucru: Dumnezeu nu ne mântuiește fără voia noastră, fără să lucrăm și noi la mântuirea noastră atât cât ne este cu putință. Așa că, îndată ce ispita diavolească ne vără în suflete gânduri păcătoase, să ne împotrivim din toate puterile și să le înlăturăm. Să nu le traducem în fapte, căci ne va fi și mai greu de îndreptat; iar dacă ispita ne-a învins, să nu stăruim în păcat, ca obicinuința păcatului să devină stăpână pe noi. Să alergăm numai decât și să ne curățim cu apa pocăinței. Și pe lângă împotrivirea noastră pe lângă fuga noastră de ispita păcatelor, să cerem în totdeauna ajutorul lui Dumnezeu, care să ne ferească și să ne mântuiească de cel rău.

„Tatăl nostru, carele ești în ceruri... nu ne duce pre noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău“, amin să nu lipsească, în nici o zi, din gura noastră. Și dacă nu trebuie să pierdem nădejdea de mântuire, chiar atunci când noi suntem prea păcătoși, este un păcat de neiertat să abuzăm de bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, trăind o viață păcătoasă de azi pe mâine, cu credința, că Dumnezeu ne iartă.

Domnul Christos a înviat pe fiica lui Iair, pentru că tatăl ei l-a rugat. A înviat pe fiul văduvei din Nain, pentru că mama lui l-a rugat. A înviat pe Lazăr, pentru că surorile lui Marta, și Maria, l-au rugat.

Ce învățăm de-aci?

Învățăm, că dacă și în familiile noastre sau dacă vre-unii din frații noștri de cruce duc o viață păcătoasă, noi, ceilalți, suntem datorii să ne rugăm lui Dumnezeu pentru îndreptarea lor, pentru învierea lor sufletească.

Auziți, femei creștine! Rugați-vă pentru bărbații voștri, când ei apucă alături de calea credinței în Dumnezeu. El, înduioșat de rugăciunile și lacrimile voastre, îi va lumina, îi va întoarce de pe calea rătăcirii, îi va învia sufletește.

Rugați-vă și voi, mame creștine, pentru copiii voștri, căci mare răspundere aveți, și mare pedeapsă vă atrageți prin nepurtarea de grijă lor. Mamele sunt de vină, dacă azi până și copiii de 5, 6 ani se fălesc cu injurăturile de Dumnezeu și de cele sfinte. Rugați-vă pentru ei, căci rugăciunile și lacrimile mamei îmblânezesc mânia Tatălui ceresc asupra fiilor neascultători și răi.

Datori suntem cu toții să ne rugăm pentru frații noștri rătăciți dela calea credinței strămoșești, pentru cei învechiți în rele și cari au pierdut nădejdea de mântuire. Dacă Domnul a înviat pe Lazăr, mort de 4 zile, îi va învia și pe ei din mormântul fărădelegilor.

(„Dum. Ort.”)

Pr. N. Runceanu

In fața sectarilor.

Oamenii, cari locuiesc pe lângă râuri, cum e bine cunoscut, când aud, că crește apa la deal, din bună vreme se pun pe lucru și-și iau toate măsurile posibile, ca să evite catastrofa la vale, fiindcă dacă s'ar trezi numai atunci când apele ar fi în prag, toată munca ar fi zadarnică, câmpul și casele ar ajunge la prăpăd.

Exact situația aceasta o are biserica noastră față de sectarism. Deocamdată noi — de bună credință fiind — credem sus și tare, că sectarismul îl putem nimici cu cuvântul. Să predicăm cu zel și dragoste, cu vreme și fără vreme, să convenim cu poporul la toate ocaziunile și să căutăm să-l convingem, că sectarismul este o aberație sufletească primejdioasă nu numai pentru biserica noastră, ci și pentru ființa noastră națională.

Iată armele, cu cari dorim noi din tot sufletul să prevenim o primejdie. E foarte bine și foarte frumos.

Dar să nu uităm, că sectarismul este o boală cu mult mai grea și mai primejdioasă, decât să o putem vindeca cu cuvântul și cu tactul pastoral.

Străinii, cari ne-au urât de moarte în trecut, tot aceleași sentimente le nutresc față de noi și în prezent și poate în măsură și mai potențată.

Să vedem cum:

Sectarii pe de-o parte î-și salarizează frumusețea predicării lor, iară pe de altă parte să organizează în comunitate, ca azi mâne să apară în fața noastră sub protectoratul Englezilor și Americanilor ca un corp bine'nchegat. Azi tac și suferă, însă în decurs de 5—10 ani, când vor fi una sută sau două sute de mii, pretind și nu cer, să fie recunoscuți ca biserica cu drepturi egale cu celelalte biserici din țară.

Se întreabă, că badea Ion din cutare

comună, din județul Aradului, ori din Bănat, care are salar în calitatea lui de predicator, va fi învoit să abzică de cele 10—20.000 mii Lei, pe cari îi primește ca soldă pentru subminarea bisericii noastre. Va fi bine să ținem cont de faptul, că lăcomia și traiul ușor sunt copcii atotputernici pentru badea Ion, care câștigă și cu plugul și cu propaganda sectară.

Predicei lui îi opunem predica noastră, dar ce să-i opunem banilor, pe cari îi primește dela străini cu scopuri oculte?!

Informațiunile noastre merg până acolo, că știm, că dacă un sectar „frate” ori „soră” sunt lipsite de parale, organizația sectară le pune la dispoziție sumulițele necesare. Și de dragul banilor s'a întâmplat, că un Românaș de al nostru, îmbrăcat în cojoc strămoșesc, a mers la un congres sectar tocmai la Stockholm, să protesteze și el asupra noastră ca asupritori.

Că sectarii au bani la chimir se vede și de acolo, că năpădesc lumea cu fel de fel de reviste și calendare.

Tiparul este astăzi scump foc și nu putem crede, că speșele împreunate cu acest tipar să se acopere din cotizațiile benevole ale fiilor rătăciți dela biserica strămoșească. Un scriitor, într'o carte foarte interesantă intitulată „Paradisul banilor”, inseră exemple din istoria lumii de și-se face părul măciucă, că ce lucruri îngrozitoare s'au întâmplat între oameni de dragostea banilor.

Este departe de mine gândul, să slăbesc zelul fraților preoți întru combaterea sectarilor, dar mă îngrozesc, că ce putere formidabilă este banul mai ales în ziua de astăzi și când e vorba de sectarism, chiar puterea banilor trebuie să o combatem în primul rând.

Fiindcă, dacă ar opera propagandiștii sectari numai cu sărăcia apostolică, pe care o vestesc cu buzele, atunci badea Ion și badea Pavel ar avea cu siguranță urechi foarte surde. Atunci acești oameni nu ar jertfi nici o ceapă degerată pentru „neigtrauberi”.

Problema, cum ar trebui să combatem pe sectari, nu sunt chemați să o deslege singuri preoții noștri, ci toată suflarea românească, în primul rând Statul nostru.

Statul românesc, dacă a spus pe hârtie, că biserica strămoșească este biserica dominantă în stat, are obligamentul sfânt să meargă ală-

turea de această biserică, să o apere și să-i deie concurs efectiv ori de câte ori este în primejdie.

Statul românesc este expresia luptelor amarnice ale românilor de-a-rândul multor secole.

Statul românesc este purtătorul și și depozitarul tradițiilor românești. A curs potop de sânge și lacrimi românești, până s'a înființat acest stat.

Și acest stat este al nostru al românilor și nici decum un azil și un adăpost ocrotitor pentru aventurierii și comercianții de suflete și pentru acei români inconștienți, cari î-și vând sufletele pentru un blid de linte străinilor. Hotarele Țării Românești nu trebuie să fie deschise în tot momentul pentru acei străini și înstrăinați, cari î-și bat joc ziua la amiazi de tradițiile noastre sfinte. Ori nu înseamnă cea mai mare bătaie de joc, dacă cutare nemernicia în zeflemea acea biserică și acea cruce, în auzul tuturor, sub scutul căreia s'au luptat eroii noștri naționali pe cari îi venerăm ca pe niște sfinți? Un stat sănătos și un popor sănătos nu poate suferi aceste batjocuri, cari îl desbracă de onoarea și demnitatea lui.

Orice milogeală și orice petractare cu acești uități de sine îi încurajează și-i face și mai îndrăzneți. Strămoșii noștri nu au lăsat nici odată pe dușmanii lor să le discute ființa națională, ci s'au pus în ordine de bătaie dela mic până la mare și s'au bătut și au murit pentru legea și pământul lor și noi astăzi, nepoții, și mai tari și mai numeroși îmbrăcăm mănuși albe și lăsăm, ca toți nemernicii să ne discute cinstea legii noastre și a credinței noastre?!

Cu badea Ion ar trebui să tratăm sumaric, când comite cel mai urât păcat național de î-și batjocurește în piață, în fața străinilor, legea lui românească. Ar trebui să vorbim sârbește și să-i dăm cojocul și drumul în acea țară, unde crede el, că s'o simți mai bine, dacă nu pricepe, că de dragul burții lui nu putem profana mormintele lui Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și Mircea cel Bătrân, cari au udat pământul cu sângele scump a mii și mii de viteji români, nu de dragostea prostiei lui, ci ca acest popor românesc să trăiască după gândul și inima lor în pământul românesc.

Statul românesc și poporul românesc nu

trăiește până azi în baza milei străinilor, ci în baza luptelor strămoșilor lui.

Repetăm, că : Statul românesc are răspundere în fața lui D-zeu și în fața mormintelor cari adăpostesc într'ânsele chiar pe acei eroi, cari au murit luptându-se pen'ru credința sfântă, pe cari azi ar avea voie să o batjocurească toți biecișnicii.

Energia, pe care o avem, trebuie să o cheltuim pentru alte scopuri mai frumoase, nu pentru niște speculanți ai comorilor noastre sufletești.

Dr. Stefan Cioroianunu, protopop.
(„Bis. și Școala“).

Suveranii la Timișoara.

MM. LL. Regele și Regina, împreună cu AA. LL. Principele Carol și Principesa Elena au vizitat Duminecă orașul Timișoara, luând parte la punerea pietrii fundamentale a bisericii din cartierul Mehala, precum și la deschiderea expoziției zootehnice, care a avut loc acolo.

Suveranii au sosit la Timișoara la orele 9^{1/2} a. m. La gară li-s'a făcut o primire grandioasă, de față fiind toate autoritățile bisericești, militare și civile.

Dela gară Familia regală, între aclamațiile publicului, a trecut spre cartierul Mehala, unde a participat la punerea pietrii fundamentale a bisericii ortodoxe române, care se va ridica în acest frumos cartier al Timișorii.

Serviciul divin l-a oficiat aici cu mare asistență însuși P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, carele a primit pe Suverani cu un înflăcărat discurs, în care a arătat legăturile dintre dinastie și popor. Slujba dumnezească a luat sfârșit cu punerea pietrii fundamentale, în care s'a așezat actul comemorativ, semnat de MM. L. Lor și AA. L. Lor, de P. S. Sa Episcopul Grigorie, de miniștri, etc.

După acest act Familia regală se îndreaptă spre expoziție, aranjată în curtea cazarmei ardelenesti. Cuvântarea de deschidere a rostit-o aici d-l Al. Constantinescu, ministrul domeniilor și agriculturii, arătând importanța Bănătuului în creșterea vitelor de rassă. După deschidere MM. L. Lor au vizitat expoziția, stând de vorbă cu mai mulți expozanți și admirându-le vitel. M. Sa Regele a împărțit apoi celor premiați diplomele și premiile.

La ora 1^{1/2} p. m. a avut loc un banchet în sala cea mare a Casinoului militar. La banchet primarul Dr. L. Georgeviciu a rostit un toast pentru M. Sa Regele, care a răspuns foarte cuprinzător, arătând traducerea în fapte a devisei casei domnitoare române: „Nihil sine Deo“. Publicăm în fruntea numărului prezent acest

discurs, pentru sfaturile și îndemnurile frumoase ce le conține.

După masă a avut loc pe arena sportivă „Banatul“ o admirabilă sărbare sportivă, aranjată în onoarea fualților oaspeți.

Dela arena sportivă MM. L. Lor s'au îndreptat spre gara Domnița Elena, de unde, la ora 7 p. m., s'au înapoiat cu trenul regal la Sinaia.

ȘTIRI

Personale. PP. SS. LL. Episcopul diecezan Iosif și Arhiereul Filaret au plecat cu Simplonul de Joi seara la Iași, unde vor lua parte la ședința festivă a Sf. Sinod și la sărbările de comemorare a 1600 ani dela Sinodul ecumenic I dela Niceea.

Dela Iași PP. SS. LL. vor pleca la București, unde vor lua parte la deschiderea parlamentului.

Investirea Patriarhului. Investirea I. P. S. Sale Patriarhului Miron a fost condiționată, până acum, de predarea tomosului. Cum această ultimă formalitate canonică a fost îndeplinită, s'a putut trece la chestiunea investirii. Consiliul de miniștri a întocmit un program al festivităților, care va fi supus ratificării Suveranului. Dacă sărbătorile cu prilejul zilei sfinților Mihail și Gavril, — 8 Noemvrie — (patronul ordinului „Mihail Viteazul“), vor fi stânjenitoare pentru solemnitatea investirii, aceasta se va face Duminecă, în 1 Noemvrie. Hotărârea definitivă va fi luată, după ce Suveranul își va fi spus cuvântul.

Locțiitor de episcop. P. S. Sa Arhiereul Gherontie Silistreanul a fost delegat ca locotenent de episcop la eparhia Tomisului, rămasă vacantă prin decesul Episcopului Ilarie, până la alegerea unui titular de către Congresul național bisericesc.

Infintarea unui seminar la mănăstirea Neamțiu. I. P. S. Sa Mitropolitul Moldovei a luat deciziunea infintării unui nou seminar monahal la mănăstirea Neamțiu.

Noul seminar va avea programa analitică identică cu aceea a seminarilor existente, și va avea 8 clase. Deocamdată și nu vor funcționa decât clasele I. și II.

Majoritatea elevilor va fi selecționată din călugării mănăstirilor și schiturilor, din cuprinsul eparhiei Moldovei.

Scopul noului seminar e, pe lângă pregătirea culturală a viitorilor preoți-monahi, și aceea de a forma preoți-misionari pentru nevoile bisericilor din regat și parohiilor ortodoxe-române din Statele-Unite.

Seminarul se va deschide la 15 Octomvrie, sub direcția d-rului în teologie Laurențiu Busuioc.

Sfeștăria se va face în ziua de 13 Octomvrie, cu prilejul vizitei la mănăstire a I. P. S. Patriarhului Miron și a tuturor mitropoliților și episcopilor, veniți acolo dela serbările din Iași.

Deschiderea parlamentului. Corpurile legiuitoare sunt convocate în sesiune ordinară pe ziua de 15 Octomvrie a. c.

Nou protosinghel. P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului a ridicat în 27 Sept. 1925 la demnitatea de protosinghel pe părintele profesor de teologie *Dr. Iustin Suciu.*

Felicitări!

Străinii și arta noastră religioasă. În decursul sesiunii trecute a Ligei Națiunilor, la Geneva s'a inaugurat o expoziție de artă religioasă și populară românească. Organul *Journal de Geneve* spune, cu acest prilej, următoarele despre arta religioasă:

Fiecare biserică românească are păreții împodobiți cu fresce — câte odată chiar și păreții exteriori, ceea ce constituie un spectacol original. Aceste picturi — caracter subliniat de scriitorii de artă — sunt bizantine. Prin ele s'a încercat să se redea mai de grabă gândirea religioasă, decât perfecțiunea formelor umane. Pe lângă aceste fresce — cea mai veche datează din secolul XIV — se pot vedea icoane datate din sec. al XVI și XVIII-lea: magnifice exemplare din picturi pioase și de decorațiuni metalice, în care se accentuează influența italiană și mai târziu cea rusă. În aceste ordine de obiecte, cele mai frumoase serii sunt cele provenite din Muntenia. Dar tezaurul tezaurilor artei vechi românești sunt broderiile. Lințolii, pânze liturgice, odăjdii, etc. pe care mâni pioase, adeseori mâni de regină le-au făcut cu o răbdare și respectuoasă dragoste, pentru mănăstirile unde regii vor dormi eternul somn. Trebuie să fi văzut aceste obiecte admirabile, ca să înțelegi toată valoarea lor și locul ce trebuie să-l ocupe în istoria artistică a României și orientului european.

O expoziție artistică de studiu. În palatul dela Sibiu al „Astrei“ noastre culturale se organizează din partea acestei instituții, cu ajutorul profesorilor I. D. Ștefănescu și D. Comșa, o expoziție artistică de studii, „în care se vor arăta — cum spune prospectul —, în chip științific aranjate, covoare orientale și covoare românești, broderii, alesături, crestături, și sculpturi în lemn, ceramică românească și saxonă“. Expoziția va avea și o sală de pictură românească modernă, va cuprinde o serie de icoane. Scopul este de a înfățișa publicului, prin lucruri caracteristice și de însemnată valoare artistică, evoluția artei noastre naționale din această direcție. —

O serie de conferințe, ajutate de proiecții luminoase, va

întregi expoziția în laturea picturii bisericești, — o serie de lecții va lămurii tehnica și evoluția artei covoarelor, scoartelor, broderiilor și icoanelor. Conferințele și lecțiile vor fi făcute de domnul profesor I. D. Ștefănescu.

Inițiativa aceasta a noului comitet central al „Astrei” este din cele mai folositoare și de aceea credem, că chemarea lansată prin toate ziarele, invitând publicul să ajute acest gând, împrumutând obiecte spre a figura la expoziție, va fi ascultată. Expoziția se va deschide la 10 Octomvrie și va putea fi văzută până la 15 Oct.

In Ungaria se pregătește o lovitură de stat a comuniștilor. Acum o jumătate de an s'a produs o sciziune în partidul socialist ungar, în urma căreia a luat ființă o grupare nouă, sub denumirea „partidul radical socialist al muncitorilor”.

Poliția a pus sub supraveghere acest nou partid, având bănueli, că conducătorii lui primesc bani și mijloace de propagandă din străinătate. Acum a reușit să aresteze, printre conducătorii partidului, pe fostul ministru de comerț în guvernul sovietic ungar M. Rákosi.

Acești se refugiase în străinătate. de unde s'a întors acum câțva timp, în secret primind să conducă afacerile biurolui partidului. Scopul partidului era, după cât a stabilit poliția, să organizeze o lovitură de stat a partidului comunist ungar.

Afară de Rákosi au mai fost arestați mai mulți muncitori, cunoscuți comuniști, printre care și 3 femei

Admiterea studenților români în universitățile străine. Ministerul Instrucțiunii, prin mijlocirea Ministerului de Externe, a trimis tuturor legațiilor noastre din străinătate adrese, prin care le invită, să pună în vedere universităților respective, să ceară în mod obligator tinerilor români diploma de bacalaureat, sau pentru acei cari au absolvit liceul în trecut — și numai pentru aceștia — diploma de absolvire, având pe ea o viză specială a ministerului.

AVIZ!

AVIZ!

Se aduce la cunoștința tuturor, că **STATUTUL ORGANIC** este epuizat, deci nici o comandă nu se poate efectua.

Tip. și Librăria Diecezană
Caransebeș.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddto 15 Martie 1924. Nr. 1196 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa I din comuna *Cubiu* (Kovin, Regatul S. H. S.), protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.”

Emolumentele :

1). Una sesiune parohială constatătoare din 34 jughere pământ arător și 400 st. □ grădină.

2). Stola uzitată.

3). Birul parohial uzitat.

Darea după pământ o plătește preotul.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze rugării, instruate conform Regulamentului pentru parohii, Prea Onoratul Domn protopresbiter Ioan Murgu în Satul nou (Banatsko-Novoselo) și sunt poftiți a se prezenta, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului, în sfânta biserică în vre-o Duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Cubin, din ședința comitetului parohial ținută la 7/20 Mai 1924.

Ilie Cocora m. p.
președ. comit. paroh.

Petru Bela m. p.
not. comit. paroh.

În conțeleg. re cu mine : **Ioan Murgu** m. p., protopresbiter.

* * *

Conform ordinațiunii Ven. Consistor diecezan din Caransebeș ddto 6 Februarie 1924 Nr. 395 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Ioan Ștefănescu din *Berini*, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”. Parohia e de clasa III-a.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

1) $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 37 jugere.

2) $\frac{1}{3}$ din două intravilane.

3) $\frac{1}{3}$ din stola uzitată.

De locuință are să se îngrijească alegândul capelan.

Doritori de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din *Berini*, Prea Onor. oficiu protopresbiteral din Buziaș.

Tot odată sunt poftiți recurenții a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Berini, din ședința extra-ordinară a comitetului parohial, ținută la 15 Februarie 1925.

Emanuel Georgescu
președ. com. paroh.

Nicolae Drăgan
not. com. paroh.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 332/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881: și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 2395/1922, efectuându-se execuțiunea la 30 Iulie 1924 în favorul următorului Nicolae Sirbu reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle contra următorului pentru suma de 325 Lei—bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 11500 Lei—bani și anume: doi cai și una cocie se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2730/1924 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 325 Lei—bani capital, cu 5% interese din 4 Septemvrie 1923 și spesele de 599 Lei 90 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23-lea Octomvrie 1925 la orele 11 a. m.** în comuna Ciuta la locuința exevatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 27-lea Sept. 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

Nr. 334. execuțional 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102. art. de lege LX. din 1881: și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 2390/1923 efectuându-se execuțiunea la 30 Iulie 1924 în favorul următorului Nicolae Sirbu reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle contra următorului pentru suma de 400 Lei—bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 5200 Lei—bani și anume: 4 capre și una purcea se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2732/1924 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 400 Lei—bani capital, cu 5% interese din 4 Sept. 1923 și spesele de 567 Lei—bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23-lea Octomvrie 1925 la orele 11 a. m.** în comuna Ciuta la locuința exevatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea acelor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 27-lea Sept. 1925.

Mihail Guran
executor jud. de ocol.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor părăbătești, Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu p r o m t și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.

Toate cărțile

— și —

revizitele școlare

:: se pot căpăta la ::

Librăria diecezană

— CARANSEBEȘ —